

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 19. november 2008
(OR. en)

2007/0219 (COD)
LEX 936

PE-CONS 3649/4/08
REV 4

MAR 95
SOC 380
CODEC 876

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM MINIMUMSUDDANNELSESNIVEAUET FOR SØFARTSERHVERV
(OMARBEJDNING)**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF

af 19. november 2008

**om minimumsuddannelsesniveaueet for søfartserhverv (omarbejdning)
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk.2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 151 af 17.6.2008, s. 35.

² Europa-Parlamentets udtalelse af 17.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.10.2008.

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv¹ er gentagne gange blevet ændret væsentligt². I forbindelse med nye ændringer af nævnte direktiv, bør der ud fra ønsket om en klar lovgivning foretages en omarbejdning af de pågældende bestemmelser.
- (2) Foranstaltninger, der skal træffes på fællesskabsniveau på området for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening til søs bør være på linje med de bestemmelser og krav, der er opnået enighed om på internationalt plan.
- (3) Med henblik på at sikre og fremme uddannelses- og kvalifikationsniveauet for søfolk inden for Fællesskabet er det vigtigt i passende omfang at være opmærksom på søfartsuddannelsernes status og søfolkenes situation i Fællesskabet.
- (4) Et ensartet uddannelsesniveau for udstedelsen af erhvervskompetencegivende beviser til søfarende bør sikres af hensyn til sikkerheden til søs.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer³ finder anvendelse på de søfartserhverv, der er omfattet af nærværende direktiv. Det bidrager til at fremme respekten for de i traktaten indeholdte forpligtelser til at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne.

¹ EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17.

² Jf. bilag III, del A.

³ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

- (6) Den gensidige anerkendelse af eksamens- og uddannelsesbeviser i henhold til direktiv 2005/36/EF sikrer ikke altid en harmoniseret uddannelse af alle søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, der fører medlemsstaternes flag. En sådan harmonisering er imidlertid af afgørende betydning for sikkerheden til søs.
- (7) Det er derfor nødvendigt at indføre et minimumsniveau for uddannelse af søfarende i Fællesskabet. Dette niveau bør fastlægges på grundlag af de uddannelsesnormer, der allerede er fastlagt på internationalt plan, det vil sige Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978 (STCW-konventionen), som revideret i 1995. Alle medlemsstater er parter i konventionen.
- (8) Medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav end de minimumskrav, der er fastsat i STCW-konventionen og i nærværende direktiv.
- (9) STCW-konventionens reglementer, der er bilagt dette direktiv, bør suppleres med de obligatoriske bestemmelser i del A i koden for uddannelse af søfarende, sønæring og vagthold (STCW-koden). Del B i STCW-koden indeholder anbefalede retningslinjer, som parterne i STCW-konventionen og de instanser, der skal gennemføre, anvende eller håndhæve de i konventionen omhandlede foranstaltninger, med fordel kan følge for på ensartet vis at give konventionen fuld virkning.

- (10) I overensstemmelse med STCW-konventionen bør bestemmelser om minimumshvileperioder for det vagthavende personale indgå i dette direktiv med henblik på bedre sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening af havet. Disse bestemmelser bør anvendes uden at det berører bestemmelserne i Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Union in the European Union (FST)¹.
- (11) Medlemsstaterne bør træffe og håndhæve særlige foranstaltninger for at forhindre og straffe forfalskninger i forbindelse med sønæringsbeviser og fortsætte deres bestræbelser inden for IMO på at opnå, at der indgås og håndhæves strenge aftaler om bekæmpelse på internationalt plan af en sådan praksis.
- (12) For at øge sikkerheden til søs og forebygge tab af menneskeliv og forurening af havet bør der ske en forbedring af kommunikationen mellem besætningsmedlemmerne på skibe, der sejler i Fællesskabets farvande.
- (13) Personale på passagerskibe, som har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, bør kunne kommunikere med passagerne.
- (14) Besætningsmedlemmer om bord på tankskibe, som transporterer farligt eller forurenende gods, bør være i stand til på effektiv vis at forebygge ulykker og nødsituationer. Det er derfor af største betydning, at der tilvejebringes en passende kommunikationsforbindelse mellem skibsføreren, officererne og de menige, som omfatter kravene i dette direktiv.

¹ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

- (15) Det er af afgørende vigtighed at sikre, at søfolk med beviser, der er udstedt af tredjelande, og som arbejder om bord på Fællesskabets skibe, har et kompetenceniveau, der svarer til det, STCW-konventionen kræver. Dette direktiv bør fastsætte procedurer og fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, som bygger på de krav til uddannelse og udstedelse af beviser, der er opnået enighed om inden for rammerne af STCW-konventionen.
- (16) Af hensyn til sikkerheden til søs bør medlemsstaterne kun anerkende kvalifikationsbeviser for det uddannelsesniveau, der kræves, når de er udstedt af eller på vegne af parterne til STCW-konventionen, og når IMO's Maritime Sikkerhedskomiteé har fastslået, at disse har opfyldt og fortsat opfylder konventionens krav på alle måder. I tidsrummet indtil IMO-komiteéen kan fastslå dette, kræves der en procedure til foreløbig anerkendelse af beviserne.
- (17) Om fornødent bør der føres tilsyn med undervisningsinstitutioner, uddannelsesprogrammer og kurser vedrørende søfarten. Der bør derfor opstilles kriterier for sådant tilsyn.
- (18) Kommissionen bistås af et udvalg i dens opgaver i forbindelse med anerkendelsen af beviser, der er udstedt af uddannelsesinstitutioner eller myndigheder i tredjelande.
- (19) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 27. juni 2002¹, bør bistå Kommissionen med at kontrollere, at medlemsstaterne overholder kravene i dette direktiv.

¹ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1.

- (20) Medlemsstaterne skal som havnemyndigheder øge sikkerheden og forureningsforebyggelsen i Fællesskabets farvande ved at lægge særlig vægt på kontrol af skibe, der fører flag fra et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, idet de dermed sikrer, at fartøjer, der fører et tredjelands flag, ikke behandles gunstigere.
- (21) Det er hensigtsmæssigt i nærværende direktiv at medtage bestemmelser om havnestatskontrol, indtil Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om havnestatskontrol af skibsfart¹ ændres, således at bestemmelserne om havnestatskontrol i nærværende direktiv bliver overført til nævnte direktiv.
- (22) Det er nødvendigt at fastlægge en procedure for tilpasning af nærværende direktiv til ændringer i internationale konventioner og koder.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen².

¹ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1.

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (24) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at ændre dette direktiv til at anvende senere ændringer af visse internationale koder inden for dette direktivs område, og andre relevante ændringer af fællesskabslovgivningen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (25) De nye bestemmelser, der indføres ved dette direktiv, vedrører kun udvalgsproceduren. Det er derfor ikke nødvendigt at gennemføre disse bestemmelser i national ret.
- (26) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "skibsfører": den person, der har kommandoen på et skib
- 2) "officer": et medlem af besætningen, bortset fra skibsføreren, der betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler eller i mangel af sådan betegnelse ved kollektiv aftale eller sædvane

- 3) "navigator": en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel II i bilag I
- 4) "overstyrmand": den officer, der står umiddelbart under skibsføreren, og som vil få kommandoen på skibet, såfremt skibsføreren bliver utjenstdygtig
- 5) "maskinofficer": en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel III i bilag I
- 6) "maskinchef": den øverste maskinofficer, der er ansvarlig for skibets fremdrivningsmaskineri og for drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet
- 7) "første maskinmester": den maskinofficer, der står umiddelbart under maskinchefen, og som vil få ansvaret for skibets fremdrivningsmaskineri samt drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet, såfremt maskinchefen bliver utjenstdygtig
- 8) "maskinassistent": en person, der er under uddannelse til maskinofficer og betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler
- 9) "radiooperatør": person, der er i besiddelse af et forskriftsmæssigt bevis, som er udstedt eller anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bestemmelserne i radioreglementet
- 10) "menig": et medlem af skibets besætning, bortset fra skibsføreren og officererne

- 11) "søgående skib": ethvert skib, med undtagelse af skibe, der udelukkende anvendes i indre farvande eller i farvande inden for eller i umiddelbar nærhed af beskyttede farvande eller områder, hvor havnereglementer gælder
- 12) "skib, der fører en medlemsstats flag": et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjeland's flag
- 13) "kystfart": fart i nærheden af en medlemsstat, som defineret af denne
- 14) "fremdrivningseffekt": den samlede maksimale kontinuerlige nominaleffekt i kW af hele skibets hovedfremdrivningsmaskineri ifølge skibets registreringscertifikat eller andet officielt dokument
- 15) "olietankskib": et skib, der er konstrueret og anvendes til transport af olie og olieprodukter i bulk
- 16) "kemikalietankskib": et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af et hvilket som helst af de flydende produkter, der er opført i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code, i den gældende affattelse
- 17) "gastankskib": et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af en hvilken som helst af de flydende gasser eller andre produkter, der er opført i kapitel 19 i International Gas Carrier Code, i den gældende affattelse

- 18) "radioreglement": det reviderede radioreglement, som Den Verdensomspændende Administrative Radiokonference for Mobil Tjeneste har vedtaget, i den gældende affattelse
- 19) "passagerskib": et søgående skib, der befordrer flere end 12 passagerer
- 20) "fiskerfartøj": et skib, der anvendes til fangst af fisk eller andre af havets levende ressourcer
- 21) "STCW-konventionen": den Internationale Søfartsorganisations (International Maritime Organisation (IMO)) konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold 1978, i det omfang den gælder for de pågældende spørgsmål, under hensyntagen til overgangsbestemmelserne i artikel VII og reglement I/15 i konventionen, herunder, hvor dette er relevant, de gældende bestemmelser i STCW-koden, i den gældende affattelse
- 22) "radiotjeneste": omfatter alt efter forholdene vagt og teknisk vedligeholdelse og reparationer, som udføres i henhold til radioreglementet, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen 1974 (SOLAS 74) og, alt efter den enkelte medlemsstats ønsker, relevante anbefalinger fra IMO, i den gældende affattelse
- 23) "ro-ro-passagerskib": passagerskib med ro-ro-lastområder eller særlige lastområder som defineret i SOLAS 74 i den gældende affattelse
- 24) "STCW-kode": den ved STCW 1995-partkonferencens resolution nr. 2 vedtagne kode om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, i den gældende affattelse

- 25) "funktion": en række opgaver, pligter og ansvar som specificeret i STCW-koden, der er nødvendige for drift af skibet, sikkerheden for liv på søen og beskyttelse af havmiljøet
- 26) "rederi": betyder ejeren af skibet eller enhver anden organisation eller person, som f.eks. den operatør eller den totalbefragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra skibets ejer, og som ved påtagelsen af dette ansvar har erklæret sig indforstået med at overtage rederiet med de pligter og det ansvar, som følger af dette direktiv
- 27) "behørigt bevis": et bevis, som er udstedt og påtegnet i henhold til dette direktiv, og som giver den retmæssige indehaver ret til som mønstret for en given rejse at gøre tjeneste og bestride funktioner på det i beviset specificerede ansvarsniveau på et skib af den pågældende type og med den pågældende tonnage og fremdrivningseffekt og det pågældende fremdrivningsmaskineri
- 28) "farttid i søgående skib": tjeneste om bord på et skib, som er påkrævet for udstedelse af bevis eller anden kvalifikation
- 29) "godkendt": godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv
- 30) "tredjeland": et land, som ikke er en medlemsstat
- 31) "måned": en måned er en kalendermåned eller 30 dage som summen af perioder på mindre end en måned.

Artikel 2
Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på søfarende, som omhandlet i dette direktiv, om bord på søgående skibe, der fører en medlemsstats flag, med undtagelse af:

- a) krigsskibe, marinehjelpekibe eller andre skibe, der ejes eller administreres af en medlemsstat, og som udelukkende anvendes i ikke-kommerciel statstjeneste
- b) fiskerfartøjer
- c) fritidsfartøjer, der ikke benyttes erhvervsmæssigt
- d) træskibe af primitiv konstruktion.

Artikel 3
Uddannelse og sønæring

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at søfarende, som gør tjeneste om bord på et skib, jf. artikel 2, mindst uddannes i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen, jf. bilag I til dette direktiv, og er i besiddelse af et bevis i henhold til artikel 4 eller et behørigt bevis som defineret i artikel 1, nr. 27.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at besætningsmedlemmer, der skal have et bevis efter regel III/10.4 i SOLAS 74, er uddannet og i besiddelse af et bevis efter bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 4

Bevis

Ved "bevis" forstås ethvert gyldigt dokument, uanset hvorledes det benævnes, som udstedes af en medlemsstats myndigheder eller med sidstnævntes tilladelse i overensstemmelse med artikel 5 og kravene i bilag I.

Artikel 5

Beviser og påtegninger

1. Beviser udstedes i overensstemmelse med artikel 11.
2. Beviser for skibsførere, officerer og radiooperatører påtegnes af medlemsstaten som foreskrevet i denne artikel.
3. Beviset udstedes i henhold til reglement I/2, stk. 1, i STCW-konventionen.
4. For radiooperatører kan medlemsstaterne:
 - a) medtage de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer, ved eksamination med henblik på udstedelse af et bevis i henhold til radioreglementet, eller
 - b) udstede et særskilt bevis, der viser, at indehaveren har de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer.

5. Hvis medlemsstaten ønsker det, kan påtegningen indgå i de beviser, der udstedes i henhold til afsnit A-I/2 i STCW-koden. I så fald anvendes den formular, der beskrives i afsnit A-I/2, stk. 1. Udstedes beviset på anden måde, foretages påtegningen som anført i stk. 2 i afsnit A-I/2. Påtegninger foretages i overensstemmelse med artikel VI, stk. 2, i STCW-konventionen.
6. En medlemsstat, som anerkender et bevis i henhold til proceduren i artikel 19, stk. 2, skal påtegne beviset for at attestere anerkendelsen. Påtegningen skal foretages i henhold til stk. 3 i afsnit A-I/2 i STCW-koden.
7. De i stk. 5 og 6 nævnte påtegninger
 - a) kan udstedes som særskilte dokumenter
 - b) skal forsynes med et unikt nummer; dog kan påtegninger, der attesterer udstedelse af et bevis, gives samme nummer som beviset, forudsat at dette nummer er unikt, og
 - c) udløber, når det påtegnede bevis udløber eller tilbagekaldes, inddrages eller ophæves af den medlemsstat eller det tredjeland, der har udstedt det, og under alle omstændigheder senest fem år efter udstedelsesdatoen.
8. Den stilling, som bevisindehaveren er autoriseret til at udfylde, skal fremgå af påtegningen med samme betegnelse, som benyttes i medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanning.

9. Medlemsstaterne kan anvende et andet format end det, der er angivet i afsnit A-I/2 i STCW-koden, forudsat at den krævede oplysning mindst foreligger med latinske bogstaver og arabertal under hensyntagen til de variationer, der er tilladt i henhold til afsnit A-I/2.
10. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 19, stk. 7, skal de beviser, der kræves i henhold til nærværende direktiv, forefindes i original om bord på det skib, hvor indehaveren er tjenstgørende.

Artikel 6
Uddannelseskra

Den uddannelse, der kræves i henhold til artikel 3, skal udformes i passende forhold til den teoretiske viden og de praktiske færdigheder, der kræves i henhold til bilag I, især med hensyn til brug af livrednings- og brandslukningsudstyr, og skal godkendes af den kompetente myndighed eller instans, der er udpeget af den enkelte medlemsstat.

Artikel 7
Principper for kystfart

1. Når medlemsstaterne definerer kystfart, må de ikke stille krav vedrørende uddannelse, erfaring eller bevis for søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, som har ret til at føre en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som sejler i kystfart, på en sådan måde, at det medfører strengere krav for disse søfarende end for søfarende på skibe, som fører medlemsstaternes eget flag. I intet tilfælde må en medlemsstat stille større krav end de i dette direktiv nævnte til søfarende på skibe, som fører en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som ikke sejler i kystfart.

2. For skibe, som har ret til at føre en medlemsstats flag, og som regelmæssigt sejler i kystfart ud for en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts kyst, skal den medlemsstat, hvis flag skibet har ret til at føre, fastsætte kravene til uddannelse, erfaring og bevis for søfarende på disse skibe, og disse krav skal mindst svare til kravene i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen, ud for hvis kyst skibet sejler, men må dog ikke være strengere end dette direktivs krav til skibe, der ikke sejler i kystfart. Søfarende på et skib, som udstrækker en rejse til farvande, der ikke er defineret som kystfart af en medlemsstat, og som sejler ind i et farvand, der ikke er omfattet af denne definition, skal opfylde kravene i dette direktiv.
3. En medlemsstat kan indrømme et skib, som har ret til at føre dets flag, fordelene ved direktivets bestemmelser om kystfart, når det regelmæssigt driver kystfart i henhold til medlemsstatens definition heraf ud for kysten af et land, der ikke er part i STCW-konventionen.
4. Når en medlemsstat træffer beslutning om definitionen af kystfart og betingelserne for uddannelse hertil i henhold til kravene i stk. 1, 2 og 3, skal den meddele Kommissionen de nærmere bestemmelser, den har vedtaget.

Artikel 8

Forebyggelse af falskneri eller anden ulovlig adfærd

1. Medlemsstaterne træffer og håndhæver passende foranstaltninger for at forebygge falskneri og anden ulovlig adfærd i forbindelse med bevisudstedelsen eller med beviser, som udstedes og påtegnes af deres kompetente myndigheder, og fastsætter sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne udpeger de nationale myndigheder, som har kompetence til at afsløre og bekæmpe falskneri og anden ulovlig adfærd og udveksle oplysninger med andre medlemsstaters og tredjelands kompetente myndigheder om udstedelse af beviser til søfarende.

Medlemsstaterne underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Medlemsstaterne underretter også straks de tredjelande, med hvilke de har indgået en aftale i overensstemmelse med reglement I/10, paragraf 1.2, i STCW-konventionen.

3. På anmodning af værtsmedlemsstaten fremsender en anden medlemsstats kompetente myndigheder skriftlig bekræftelse eller benægtelse af ægtheden af søfarendes beviser, de tilsvarende påtegninger eller anden skriftlig dokumentation for uddannelse, som denne medlemsstat har udstedt.

Artikel 9

Sanktioner eller disciplinære foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter retningslinjer og procedurer for uvildig undersøgelse af enhver anmeldt inkompetence, handling eller undladelse, som kan udgøre en direkte trussel for sikkerhed for liv og ejendom til søs eller for havmiljøet, og som er forårsaget af indehavere af beviser eller påtegninger, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i forbindelse med tjeneste forbundet med deres bevis, samt for tilbagekaldelse, inddragelse eller ophævelse af beviser af ovennævnte grunde og med henblik på at forebygge svig.
2. Den enkelte medlemsstat fastsætter mod skibe, der har ret til at føre dens flag, eller mod søfarende, der er indehavere af beviser, som den har udstedt, sanktioner eller disciplinære foranstaltninger for manglende overholdelse af dens nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv.
3. Sådanne sanktioner eller disciplinære foranstaltninger skal navnlig fastsættes og håndhæves i følgende tilfælde:
 - a) et rederi eller en skibsfører har ansat en person, der ikke har det af dette direktiv påkrævede bevis
 - b) en skibsfører har tilladt, at en funktion eller en opgave, der i henhold til dette direktiv skal udføres af en person med behørigt bevis, udføres af en person, der ikke har det krævede bevis, en gyldig dispensation eller dokumentation i henhold til artikel 19, stk. 7, eller

- c) en person er ved hjælp af svig eller forfalskede dokumenter blevet ansat til at udføre en funktion eller arbejde i en stilling, der i henhold til dette direktiv skal udføres eller besættes af en person med et bevis eller en dispensation.
4. Hvis der er klare grunde til at formode, at et rederi eller en person er ansvarlig for eller har kendskab til en åbenbar manglende overholdelse af dette direktiv som nærmere anført i stk. 3, skal den medlemsstat, under hvis jurisdiktion rederiet eller personen hører, samarbejde med enhver anden medlemsstat eller enhver anden part i STCW-konventionen, som informerer medlemsstaten om, at den agter at indlede retsforfølgelse inden for sin egen jurisdiktion.

Artikel 10

Kvalitetskrav

1. Medlemsstaterne sikrer følgende:
- a) al uddannelse, bedømmelse af kvalifikationer, bevisudstedelse, påtegning og fornyelse, som udføres af andre end regeringsorganer eller -enheder i henhold til dens bemyndigelse, skal løbende overvåges ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem for at sikre, at definerede målsætninger, herunder læreres og bedømmers kvalifikationer og erfaring, opfyldes
 - b) i de tilfælde, hvor regeringsorganer eller -enheder udfører sådanne aktiviteter, skal der forefindes et kvalitetsstyringssystem

- c) uddannelsesmålsætningen og dertil svarende kompetencekrav skal defineres klart og skal fastlægge det niveau af viden, forståelse og færdigheder, der i henhold til STCW-konventionen kræves ved de pågældende eksamener og bedømmelser
- d) anvendelsesområdet for kvalitetskravene omfatter administrationen af bevisudstedelsesordningen, alle uddannelseskurser og -programmer, eksamener og bedømmelser, der udføres af eller autoriseres af medlemsstaten, og de kvalifikationer og den erfaring, der kræves af undervisere og bedømmere under hensyntagen til de retningslinjer, de systemer, den kontrol og den interne kvalitetssikringsovervågning, der er fastsat med henblik på at sikre, at den definerede målsætning opnås.

Målsætningen og kvalitetskravene i første afsnit, litra c), kan specificeres særskilt for de enkelte kurser og uddannelsesprogrammer og skal omfatte administrationen af bevisudstedelsesordningen.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at en uafhængig evaluering af kravene til viden, forståelse, færdigheder og kvalifikationer, af bedømmelsesaktiviteterne og af administrationen af bevisudstedelsesordningen foretages af kvalificerede personer, som ikke selv er involveret i disse aktiviteter, med mindst fem års mellemrum for at sikre:

- a) at alle interne forvaltnings- og overvågningsforanstaltninger samt opfølgningsaktioner er i overensstemmelse med planlagte arrangementer og dokumenterede procedurer og på effektiv måde sikrer opfyldelsen af de definerede målsætninger

- b) at resultaterne af de uafhængige evalueringer dokumenteres og tilgår de ansvarlige for det evaluerede område
 - c) at eventuelle mangler afhjælpes rettidigt.
3. En rapport om evalueringen i henhold til stk. 2 meddeles Kommissionens af medlemsstaterne inden for seks måneder efter evalueringen.

Artikel 11

Helbredskrav - udstedelse og registrering af beviser

1. Medlemsstaterne fastsætter de krav til sundhedsmæssig egnethed, som søfarende skal opfylde, navnlig for syn og hørelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at beviser kun udstedes til ansøgere, som opfylder kravene i denne artikel.
3. Alle der ansøger om bevis, skal forelægge fyldestgørende dokumentation for følgende:
 - a) identitet
 - b) at de mindst har den påkrævede alder for det pågældende bevis i henhold til reglementet i bilag I
 - c) at de opfylder helbredskravene, navnlig for syn og hørelse, som fastsat af medlemsstaterne og har en gyldig lægeattest, som attesterer deres helbredsmæssige egnethed, og som er udstedt af en kvalificeret læge, der er anerkendt af medlemsstatens kompetente myndighed

- d) at påkrævet fartstid til søs og anden påkrævet uddannelse i henhold til reglementet i bilag I for det pågældende bevis er afsluttet
- e) at uddannelses- og kvalifikationskrav i henhold til reglementet i bilag I er opfyldt for så vidt angår den stilling, den funktion og det niveau, der fremgår af bevisets påtegning.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til:

- a) at føre register over alle beviser og påtegninger for skibsførere og officerer og, i påkommende tilfælde, menige, som er udstedt, er udløbet eller blevet fornyet, inddraget, ophævet eller meldt tabt eller ødelagt samt over udstedte dispensationer
- b) at stille oplysninger om status for disse beviser, påtegninger og dispensationer til rådighed for andre medlemsstater eller andre parter i STCW-konventionen og for virksomheder, der ønsker at verificere, at beviser, som er blevet dem forelagt af søfarende, der ønsker at få deres beviser anerkendt eller ønsker beskæftigelse på et skib, er ægte og gyldige.

Artikel 12
Fornyelse af beviser

1. Skibsførere, officerer og radiooperatører med et bevis, der er udstedt af eller anerkendt i henhold til kapitlerne i bilag I, bortset fra kapitel VI, som gør tjeneste til søs eller har til hensigt at vende tilbage til søen efter en periode i land, skal, for at bevare adgangen til at gøre tjeneste til søs, med mellemrum på højst fem år:
 - a) opfylde kravene til sundhedsmæssig egnethed i artikel 11, og
 - b) bevise, at de fortsat er i besiddelse af faglige kvalifikationer i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.
2. Skibsførere, officerer og radiooperatører skal for fortsat at kunne gøre tjeneste på søgående skibe, for hvilke man internationalt har fastsat særlige uddannelseskrav, have afsluttet den relevante uddannelse med tilfredsstillende resultat.
3. Medlemsstaterne sammenligner de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for udstedelse af bevis før 1. februar 2002, med specifikationerne for de pågældende beviser i del A i STCW-koden og fastsætter, hvorvidt indehaverne af sådanne beviser skal gennemgå relevant genopfrisknings- og ajourføringsuddannelse eller underkastes bedømmelse.

Genopfrisknings- og ajourføringskurser skal godkendes og inkludere ændringer i de relevante nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet samt tage hensyn til en eventuel ajourføring af de relevante uddannelses- og kvalifikationskrav.

4. Medlemsstaterne skal i samarbejde med de berørte parter udarbejde eller fremme udarbejdelsen af en ordning for genopfrisknings- og ajourføringskurser i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.
5. Medlemsstaterne sikrer, at skibe, der har ret til at føre deres flag, har adgang til teksten vedrørende de seneste ændringer i nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet, således at skibsførere, officerer og radiooperatører kan holde deres viden ajour.

Artikel 13

Simulatorer

1. De krav til ydeevne og de andre bestemmelser, der skal opfyldes for at opnå bevis i henhold til STCW-kodens afsnit A-I/12 og del A, gælder for:
 - a) al obligatorisk simulatorbaseret uddannelse
 - b) bedømmelse af kvalifikationer i henhold til STCW-kodens del A, som udføres med simulator
 - c) demonstration ved hjælp af simulator af fortsat duelighed i henhold til STCW-kodens del A.

2. Simulatorer, som er installeret og bragt i anvendelse før 1. februar 2002, kan undtages fra fuld overholdelse af kravene i stk. 1, hvis medlemsstaterne ønsker det.

Artikel 14

Rederiernes ansvar

1. En medlemsstat skal i henhold til stk. 2 og 3 holde rederierne ansvarlige for, at søfarende, der mønstres på deres skibe, opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og skal kræve, at ethvert rederi sikrer:
 - a) at ansatte søfarende på dets skibe har et behørigt bevis, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og dem som medlemsstaten har fastsat
 - b) at skibene er bemandede i henhold til medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanning
 - c) at relevant dokumentation om alle søfarende, der er ansat på dets skibe, holdes ajour og er lettilgængelig og omfatter, men ikke er begrænset til, dokumentation og data om deres erfaring, uddannelse, sundhedsmæssige egnethed og kvalifikationer til at udføre de arbejdsopgaver, som de får pålagt
 - d) at alle nymønstrede søfarende på et af dets skibe orienteres om deres specifikke arbejdsopgaver og om alle skibets arrangementer, installationer, udstyr, procedurer og karakteristika, som er relevante såvel for deres rutinemæssige opgaver som for deres opgaver i en nødsituation

- e) at skibets besætningsmedlemmer effektivt kan samordne deres opgaver i en nødsituation og ved udførelse af funktioner, som er af afgørende vigtighed for sikkerheden eller for forebyggelse eller begrænsning af forurening.
2. Rederierne, skibsførerne og besætningsmedlemmerne har alle ansvar for at sikre, at forpligtelserne i denne artikel får fuld virkning, og dette gælder også for enhver anden foranstaltning, der kan vise sig nødvendig for at sikre, at det enkelte besætningsmedlem kan yde et kvalificeret bidrag til sikker drift af skibet.
3. Rederiet giver alle skibsførere af skibe, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, skriftlige instrukser om de retningslinjer og procedurer, der skal følges for at sikre, at alle søfarende, som er nymønstrede på skibet, får rimelige muligheder for, inden de pålægges arbejdsopgaver, at gøre sig bekendt med udstyret om bord, med driftsprocedurerne og andre nødvendige arrangementer for at kunne udføre arbejdsopgaverne korrekt. Disse retningslinjer og procedurer skal omfatte følgende:
- a) der skal afsættes tilstrækkelig tid til, at enhver nyansat søfarende får mulighed for at gøre sig bekendt med:
 - i) det specifikke udstyr, som den søfarende skal anvende eller betjene, og
 - ii) de for skibet specifikke forhold med hensyn til vagt, sikkerhed, miljøbeskyttelse, nødprocedurer og arrangementer, som den søfarende skal have kendskab til for at udføre de ham tildelte arbejdsopgaver korrekt

- b) udpegelse af et erfarent besætningsmedlem, som har ansvaret for at sikre, at nyansatte søfarende får mulighed for at modtage væsentlige oplysninger på et sprog, som de forstår.

Artikel 15

Egnethed til tjeneste

1. For at forebygge træthed skal medlemsstaterne fastsætte og håndhæve hvileperioder for vagtpersonalet og kræve, at vagterne arrangeres således, at vagtpersonalets effektivitet ikke hæmmes af træthed, samt at arbejdsopgaverne organiseres på en sådan måde, at den første vagt ved rejsens påbegyndelse og de følgende vagtafløsere er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige.
2. Enhver person, der pålægges at arbejde som vagthavende navigatør eller som menig på vagtholdet, skal have mindst ti timers hvile i enhver 24-timers periode.
3. Hviletiden kan opdeles i højst to perioder, hvoraf en skal være på mindst seks timer.
4. De i stk. 1 og 2 nævnte krav til hvileperioder skal ikke nødvendigvis overholdes i en nødsituation eller en øvelsessituation eller under andre driftsforhold, der har forret.
5. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan minimumsperioden på ti timer reduceres til seks på hinanden følgende timer, men ikke derunder, forudsat at denne reduktion ikke strækker sig over mere end to dage, og at der gives mulighed for mindst 70 timers hvile for hver syvdagesperiode.
6. Medlemsstaterne kræver, at vagtplaner opsættes således, at der er let adgang til dem.

Artikel 16
Dispensation

1. Under forhold, hvor der er et ganske særligt behov derfor, kan de kompetente myndigheder, såfremt de skønner, at der ikke derved opstår fare for personer, ejendom eller omgivelser, udstede en dispensation, der tillader en nærmere angivet søfarende at gøre tjeneste i et bestemt skib for et bestemt tidsrum af højst seks måneders varighed i en stilling, for hvilken han ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, dog bortset fra radiooperatør, medmindre andet er fastsat i det gældende radioreglement; det er en forudsætning, at den person, til hvem dispensationen er meddelt, er tilstrækkelig kvalificeret til at beklæde den ledige stilling på betryggende måde til myndighedernes tilfredshed. Dispensationer må dog ikke meddeles en skibsfører eller maskinchef, medmindre der foreligger force majeure, og da kun for det kortest mulige tidsrum.

2. Dispensation til at gøre tjeneste i en stilling må kun meddeles en person, der har forskriftsmæssigt bevis for at beklæde den umiddelbart lavere stilling. Såfremt der ikke foreskrives bevis for den lavere stilling, kan dispensation gives til en person, hvis kvalifikationer og erfaring eller de kompetente myndigheders opfattelse klart kan sidestilles med de krav, der er foreskrevet for den stilling, der skal besættes; dog skal en person, der ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, bestå en prøve, der af myndighederne accepteres som bevis for, at sådan dispensation kan gives uden risiko. Den pågældende kompetente myndighed skal sikre, at den omhandlede stilling snares muligt besættes af en person, der er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis.

Artikel 17

Medlemsstaternes forpligtelser hvad angår uddannelse og bedømmelse

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder eller instanser, som:
 - a) forestår den i artikel 3 omhandlede uddannelse
 - b) tilrettelægger og/eller fører tilsyn med eksamenerne, når det er krævet
 - c) udsteder det i artikel 11 omhandlede bevis
 - d) meddeler dispensationer i medfør af artikel 16.

2. Medlemsstaterne sikrer følgende:
 - a) al uddannelse og bedømmelse af søfarende skal:
 - i) struktureres i henhold til de skriftlige programmer, herunder de metoder, midler, procedurer og undervisningsmaterialer, der er nødvendige for at opfylde de foreskrevne kompetencekrav, og
 - ii) udføres, overvåges, evalueres og støttes af personer, der er kvalificerede i henhold til litra d), e) og f)
 - b) personer, der varetager uddannelse eller bedømmelse under tjeneste om bord på skibet, skal kun gøre dette, når sådan uddannelse og bedømmelse ikke påvirker skibets normale drift negativt, og når de kan bruge al deres tid og henvende al deres opmærksomhed på uddannelsen eller bedømmelsen
 - c) undervisere, tilsynsførende og bedømmere skal være tilstrækkeligt kvalificeret med hensyn til de særlige typer og niveauer af uddannelse eller bedømmelse af søfarendes kvalifikationer enten om bord eller i land

- d) enhver person, der enten om bord eller på land varetager uddannelse under tjeneste af søfarende, for at disse kan opnå bevis i henhold til dette direktiv, skal:
- i) være fortrolig med uddannelsesprogrammet og bekendt med den specifikke uddannelses målsætning for denne type uddannelse
 - ii) være kvalificeret til den arbejdsopgave, som uddannelsen omfatter
 - iii) hvis simulator anvendes, endvidere
 - have modtaget behørig vejledning i undervisningsteknikker med anvendelse af simulatorer, og
 - have praktisk erfaring med betjening af den type simulator, der anvendes
- e) enhver person, der har ansvar for at føre tilsyn med uddannelse under tjeneste af søfarende, der uddanner sig for at opnå bevis, skal have fuldstændigt kendskab til uddannelsesprogrammet og de specifikke målsætninger for de enkelte typer uddannelse
- f) enhver person, der enten om bord eller på land foretager bedømmelse af søfarendes kvalifikationer i forbindelse med uddannelse under tjeneste, som tager sigte på opnåelse af bevis i henhold til dette direktiv, skal:
- i) have tilstrækkelig viden om og kendskab til de kvalifikationer, der bedømmes:
 - ii) være kvalificeret til den arbejdsopgave, der bedømmes
 - iii) have modtaget behørig vejledning i bedømmelsesmetoder og -praksis

- iv) være i besiddelse af praktisk bedømmelseserfaring
- v) hvis bedømmelsen involverer anvendelsen af simulatorer, have praktisk bedømmelseserfaring med den særlige type simulator, der anvendes, og have indvundet denne erfaring under tilsyn af en erfaren bedømmer og til dennes tilfredshed
- g) når en medlemsstat godkender et kursus, en skole eller en skoles udstedelse af kvalifikation, og når dette kursus eller denne kvalifikation indgår i kravene for at opnå bevis, skal skolens undervisere og bedømmere være i besiddelse af kvalifikationer og erfaring i henhold til bestemmelserne om kvalitetskrav i artikel 10; kvalifikationer, erfaringer og anvendelse af kvalitetskrav skal omfatte behørig uddannelse i undervisningsteknikker, uddannelses- og bedømmelsesmetoder og -praksis og skal overholde de gældende krav i litra d), e) og f).

Artikel 18

Kommunikation om bord

Medlemsstaterne drager omsorg for:

- a) at der om bord på ethvert skib, som fører en medlemsstats flag, på ethvert tidspunkt er mulighed for effektiv mundtlig kommunikation vedrørende sikkerhed mellem alle medlemmer af skibets besætning, navnlig således, at meddelelser og instrukser modtages betids og forstås korrekt, jf. dog litra b) og d)
- b) at der på ethvert passagerskib, der fører en medlemsstats flag, og på ethvert passagerskib, der påbegynder og/eller afslutter en rejse i en medlemsstats havn, etableres et arbejdsprog, som skal anføres i skibsdagbogen for at sikre en effektiv indsats fra besætningen i sikkerhedsanliggender.

Rederiet eller skibsføreren, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, afgør, hvilket arbejdsprog der er det mest hensigtsmæssige. Hver søfarer skal kunne forstå og, hvor det er nødvendigt, give ordrer og instrukser samt kunne rapportere tilbage på dette sprog.

Hvis arbejds sproget ikke er et officielt sprog i medlemsstaten, skal alle planer og lister, som kræves opsat på skibet, indeholde en oversættelse til arbejds sproget

- c) at det personale, der om bord på passagerskibe ifølge mønstringsrullen har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, let kan identificeres og besidder kommunikationsfærdigheder, som er tilstrækkelige til dette formål under hensyn til en passende og hensigtsmæssig kombination af nedenstående kriterier:
- i) det/de sprog, der tales af de nationaliteter af passagerer, som hovedsagelig befordres på en bestemt rute
 - ii) sandsynligheden for, at et elementært engelsk ordforråd kan være et middel til at give simple anvisninger til passagerer, der har behov for hjælp, hvad enten passageren og besætningsmedlemmet har et fælles sprog eller ej
 - iii) det mulige behov for at kommunikere på andre måder i en nødsituation, når verbal kommunikation ikke er mulig (f.eks. udføre demonstrationer, anvende tegnsprog, henvende opmærksomheden på placeringen af anvisninger, mønstringssteder, redningsudstyr eller flugtveje)
 - iv) det omfang, i hvilket der er givet passagererne sikkerhedsinstrukser på deres modersmål

- v) de sprog, som katastrofemeldinger, der måtte blive udsendt i en nødsituation eller under en øvelse for at viderebringe livsvigtig vejledning til passagererne og gøre det lettere for besætningsmedlemmerne at bistå passagererne, bliver givet på
- d) at skibsfører, officerer og menige om bord på olietankskibe, kemikalieskibe og gastankskibe, der fører en medlemsstats flag, kan kommunikere med hinanden på et fælles arbejdssprog
- e) at der er passende kommunikationsmuligheder mellem skibet og myndighederne på land; denne kommunikation foretages i overensstemmelse med kapitel V, reglement14, stk. 4, i SOLAS 74
- f) at de, når der foretages havnestatskontrol i henhold til direktiv 95/21/EF, også undersøger, om skibe, der fører en ikke-medlemsstats flag, overholder denne artikel.

Artikel 19

Anerkendelse af beviser

1. Søfarende, der ikke er i besiddelse af de i artikel 4 omhandlede beviser, kan opnå ret til at gøre tjeneste på skibe, som fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet afgørelse om anerkendelse af deres behørigt bevis under anvendelse af den procedure, der er fastsat i stk. 2 til 6 i nærværende artikel:

2. En medlemsstat, som har til hensigt ved påtegning at anerkende behørig beviser, der er udstedt af tredjelande, til en skibsfører, officer eller radiooperatør med henblik på tjeneste på skibe, der fører dens flag, skal indsende en begrundet anmodning om anerkendelse af det pågældende tredjeland til Kommissionen.

Med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og i påkommende fald med deltagelse af de berørte medlemsstater indsamler Kommissionen de i bilag II nævnte oplysninger og foretager en vurdering af uddannelses- og bevisudstedelsessystemerne i det tredjeland, som anerkendelsesansøgningen vedrører, for at konstatere, om det pågældende land opfylder alle kravene i STCW-konventionen, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre svig med beviser.

3. Kommissionen træffer afgørelse om anerkendelse af et tredjeland efter forskriftsproceduren i artikel 28, stk. 2, inden for tre måneder at regne fra datoen for anmodning om anerkendelse.

Anerkendelsen er gyldig med forbehold af bestemmelserne i artikel 20.

Hvis der ikke er truffet afgørelse om anerkendelse af det pågældende tredjeland inden den i første afsnit anførte frist, kan den medlemsstat, der har indsendt anmodningen, beslutte ensidigt at anerkende dette tredjeland, indtil der er truffet en afgørelse efter forskriftsproceduren i artikel 28, stk. 2.

4. En medlemsstat kan for de skibe, der fører dens flag, beslutte at påtegne beviser, der er udstedt af tredjelande, som er anerkendt af Kommissionen, under hensyntagen til bestemmelserne i punkt 4 og 5 i bilag II.
5. Anerkendelser af beviser, der er udstedt af et anerkendt tredjeland og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, inden den 14. juni 2005, forbliver gyldige.

Disse anerkendelser kan anvendes af alle medlemsstater, medmindre Kommissionen har inddraget dem i medfør af artikel 20.
6. Kommissionen udarbejder og ajourfører en fortegnelse over de tredjelande, der er anerkendt. Fortegnelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, serie C.
7. Uanset artikel 5, stk. 6, kan en medlemsstat, hvis omstændighederne kræver det, tillade en søfarende at gøre tjeneste i en anden kapacitet end radioofficer eller radiooperatør, undtagen som fastsat i radioreglementet, i et tidsrum på ikke over tre måneder om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag, med et behørigt og gyldigt bevis, som er udstedt og i fornødent omfang påtegnet af et tredjeland, men som endnu ikke er blevet påtegnet af den pågældende medlemsstat med henblik på anerkendelse for tjeneste om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag.

Der skal foreligge dokumentation for, at der er blevet indsendt ansøgning om påtegning til de kompetente myndigheder.

Artikel 20

Manglende opfyldelse af STCW-konventionen

1. Uanset kriterierne i bilag II orienterer en medlemsstat, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, øjeblikkelig Kommissionen herom med angivelse af grunde.

Kommissionen henviser øjeblikkelig sagen til det i artikel 28, stk. 1 anførte udvalg.

2. Uanset kriterierne i bilag II orienterer Kommissionen, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, øjeblikkelig medlemsstaterne herom med angivelse af grunde.

Kommissionen henviser øjeblikkelig sagen til det i artikel 28, stk. 1 anførte udvalg.

3. Agter en medlemsstat at inddrage påtegningen af alle beviser, der er udstedt af et tredjeland, orienterer den øjeblikkelig Kommissionen og de andre medlemsstater herom med angivelse af grunde.

4. Kommissionen foretager med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed en ny vurdering af anerkendelsen af det pågældende tredjeland for at kontrollere, om det pågældende land ikke har opfyldt kravene i STCW-konventionen.

5. Er der grund til at antage, at en bestemt søfartsskole ikke længere opfylder STCW-konventionens krav, meddeler Kommissionen det pågældende land, at anerkendelsen af beviser fra dette land vil blive inddraget inden for en frist på to måneder, medmindre der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle STCW-konventionens krav overholdes.
6. Afgørelsen om inddragelse af anerkendelsen træffes efter forskriftsproceduren i artikel 28, stk. 2, inden for to måneder efter datoen for medlemsstatens meddelelse.

De pågældende medlemsstater træffer passende foranstaltninger til at gennemføre afgørelsen.

7. Påtegninger, der attesterer anerkendelse af beviser, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 5,stk. 6, før datoen for en afgørelse om inddragelse af anerkendelse af et tredjeland, forbliver gyldige. Søfolk, der er indehavere af sådanne påtegninger, kan imidlertid ikke anmode om en påtegning til anerkendelse af opgradering af deres kvalifikationer, medmindre denne opgradering udelukkende bygger på yderligere erfaringer til søs.

Artikel 21

Genvurdering

1. De tredjelande, der er blevet anerkendt i henhold til proceduren i artikel 19, stk. 3, første afsnit, herunder de tredjelande, der henvises til i artikel 19, stk. 6, vurderes regelmæssigt og mindst hvert femte år på ny af Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed med henblik på at kontrollere, om de opfylder de relevante kriterier i bilag II, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre svig med beviser.

2. Kommissionen fastsætter prioriterede kriterier for vurdering af tredjelande på grundlag af resultaterne af havnestatskontrollen jf. artikel 23 samt de rapporter vedrørende resultaterne af uafhængige evalueringer, der er fremsendt af tredjelande i henhold til afsnit A-I/7 i STCW-koden.
3. Kommissionen forelægger medlemsstaterne en rapport om resultaterne af vurderingen.

Artikel 22

Havnestatskontrol

1. Uanset hvilket flag de fører, skal skibe, der ligger i en medlemsstats havn, bortset fra skibskategorier udelukket i henhold til artikel 2, underkastes havnestatskontrol af denne medlemsstats behørigt autoriserede embedsmænd for at undersøge, om alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, faktisk er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation.
2. Under udøvelse af havnestatskontrol i henhold til dette direktiv påser medlemsstaterne, at alle relevante bestemmelser og procedurer i direktiv 95/21/EF finder anvendelse.

Artikel 23

Procedurer for havnestatskontrol

1. Havnestatskontrol i henhold til artikel 22 skal begrænses til kun at omfatte følgende, jf. dog direktiv 95/21/EF:
 - a) det sikres, at alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, også er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation eller kan forelægge dokumentation for, at en ansøgning om en påtegning, der attesterer anerkendelse, er blevet indsendt til flagstatens myndigheder
 - b) det sikres, at antal af og beviser for de søfarende, der gør tjeneste om bord, er i overensstemmelse med flagstatens myndigheders krav til sikker bemanning.
2. Vurderingen i henhold til del A i STCW-koden af, om de til skibet hørende søfarende er egnede til at opretholde de vagttjenestenormer, der er foreskrevet ved STCW-konventionen, foretages, hvis der er åbenbare grunde til at antage, at sådanne normer ikke overholdes som følge af, at en eller flere af følgende begivenheder er indtruffet:
 - a) skibet har været udsat for kollision, grundstødning eller stranding
 - b) en i henhold til internationale konventioner ulovlig udtømmning af stoffer har fundet sted fra skibet under sejlads, til ankers eller på liggeplads
 - c) skibet er blevet manøvreret på usikker eller farlig måde, hvorved man ikke har fulgt rutemæssig praksis som vedtaget af IMO eller sikker navigationspraksis og sikre navigationsprocedurer

- d) skibet er på anden måde blevet håndteret på en sådan måde, at det udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljøet
 - e) et bevis er erhvervet på svigagtig måde, eller bevisets indehaver er ikke den person, som beviset oprindeligt blev udstedt til
 - f) skibet fører flag fra et land, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, eller skibsfører, officerer eller menige er i besiddelse af beviser udstedt af et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen.
3. Uanset verificering af beviset kan det i forbindelse med vurderingen i henhold til stk. 2 kræves, at den søfarende beviser, at han er i besiddelse af kvalifikationerne til det arbejde, han udfører. Dette kan bl.a. indebære, at man sikrer, at vagttjenestenermerne er blevet opfyldt, og at den søfarende reagerer korrekt i nødsituationer inden for sit faglige område.

Artikel 24

Tilbageholdelse

Med forbehold af direktiv 95/21/EF er nedennævnte mangler de eneste grunde i henhold til dette direktiv til, at en medlemsstat må tilbageholde et skib, såfremt den myndighedsperson, der udfører havnestatskontrollen, har fastslået, at disse mangler udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljø:

- a) de søfarende har ikke et bevis, har ikke et behørigt bevis, har ikke en gyldig dispensation eller kan ikke forelægge dokumentation for, at en ansøgning om påtegning af anerkendelsesattestation er blevet indsendt til flagstatens myndigheder

- b) skibet opfylder ikke de gældende krav til sikker bemanning i flagstaten
- c) navigations- og maskinvagtordningerne opfylder ikke de krav, der er fastsat for skibet af flagstaten
- d) fravær på en vagt af en person, der er kvalificeret til at betjene udstyr, som er af væsentlig betydning for sikker navigation, radiokommunikation om sikkerhedsaspekter eller forebyggelse af havforurening
- e) manglende duelighedsbevis med henblik på udførelsen af de arbejdsopgaver, der påhviler søfarende med hensyn til skibets sikkerhed og forebyggelse af forurening
- f) det er ikke muligt at skaffe personer, som er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige, til den første vagt ved rejsens begyndelse og til efterfølgende afløservagter.

Artikel 25

Regelmæssig overvågning af overholdelsen

Uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226, kontrollerer Kommissionen regelmæssigt og mindst hvert femte år med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, at medlemsstaterne overholder de minimumskrav, som er fastsat i dette direktiv.

Artikel 26

Rapporter

1. Senest den 14. december 2008 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport på grundlag af en grundig analyse og evaluering af bestemmelserne i STCW-konventionen, gennemførelsen heraf og erhvervet ny viden om forholdet mellem sikkerhed og skibsbesætningers uddannelsesniveau.
2. Senest den 20. oktober 2010 forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der er udarbejdet på grundlag af oplysninger, som er indhentet i medfør af artikel 25.

I denne rapport undersøger Kommissionen medlemsstaternes overholdelse af direktivet og forelægger om fornødent forslag til supplerende foranstaltninger.

Artikel 27

Ændring

1. Kommissionen kan ændre direktivet med henblik på inden for dette direktivs område at anvende senere ændringer af de internationale koder nævnt i artikel 1, nr. 16, 17, 18, 23 og 24, som er trådt i kraft.

Kommissionen kan endvidere ændre direktivet med henblik på at anvende relevante ændringer af fællesskabslovgivningen inden for dette direktivs område.

Disse foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 28, stk. 3.

2. Når der vedtages nye instrumenter eller protokoller til STCW-konventionen, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen under hensyntagen til medlemsstaternes parlamentariske procedurer samt de relevante IMO-procedurer reglerne for ratificering af disse nye instrumenter eller protokoller, idet det påser, at reglerne anvendes ensartet og samtidig i medlemsstaterne.
3. Ændringer af de internationale instrumenter, der er nævnt i artikel 1, nr. 16, 17, 18, 21, 22 og 24, kan udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, jf. artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS)¹.

Artikel 28

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved forordning (EF) nr. 2099/2002.

¹ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til otte uger.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 29

Overgangsbestemmelser

Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 12 genudsteder eller forlænger gyldigheden af et bevis, som den oprindeligt udstedte i henhold til de betingelser, der var gældende før 1. februar 1997, kan medlemsstaten frit ændre tonnagegrænsen på det oprindelige bevis som følger:

- a) "200 bruttoregistertons" kan udskiftes med "en bruttotonnage på 500", og
- b) "1 600 bruttoregistertons" kan udskiftes med "en bruttotonnage på 3 000".

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til artikel 1, 3, 5, 7, 9-15, artikel 17, 18, 19, 22, 23, 24 og 29 samt bilag I og II, og skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af disse sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 31

Meddelelse

Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til alle de bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 32

Ophævelse

Direktiv 2001/25/EF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag III, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 33

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg,

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

UDDANNELSESKRAV I STCW-KONVENTIONEN,

JF. ARTIKEL 3

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. De reglementer, der henvises til i dette bilag, suppleres af de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden, med undtagelse af kapitel VIII, reglement VIII/2.

Enhver henvisning til et krav i et reglement er også henvisning til det tilsvarende afsnit i del A i STCW-koden.
2. Medlemsstaterne sikrer, at søfarende i overensstemmelse med kravene i STCW-kodens afsnit A-II/1, A-III/1, A-IV/2 og A-II/4 har tilstrækkelige sprogkundskaber til, at de kan udføre deres specifikke opgaver om bord på et skib, der fører en værtsmedlemsstats flag.
3. Del A i STCW-koden indeholder uddannelses- og kvalifikationskrav, som skal opfyldes af personer, der ansøger om udstedelse og fornyelse af beviser i henhold til STCW-konventionens bestemmelser. For at klargøre forbindelsen mellem bestemmelserne for udstedelse af alternative beviser i kapitel VII og bestemmelserne for udstedelse af beviser i kapitel II, III og IV grupperes de færdigheder, der specificeres i uddannelses- og kvalifikationskravene, i følgende syv funktioner:

- 1) navigation
- 2) lastbehandling og stuvning
- 3) kontrol af skibsoperationen og af ombordværendes sikkerhed
- 4) driftovervågning og kontrol af maskineri
- 5) driftovervågning og kontrol af elektriske og elektroniske systemer
- 6) vedligeholdelse og reparation
- 7) radiokommunikation

på følgende ansvarsniveau:

- 1) lederniveau
- 2) operatørniveau
- 3) assistentniveau.

Funktioner og ansvarsniveau angives ved undertitel i oversigterne over uddannelses- og kvalifikationskrav i kapitel II, III og IV i STCW-kodens del A.

KAPITEL II

SKIBSFØRER - DÆKKET

Reglement II/1

Obligatoriske minimumskrav

for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe
med en bruttotonnage på 500 eller derover

1. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have mindst et års godkendt fartstid i søgående skibe som del af et godkendt uddannelsesprogram, som omfatter uddannelse om bord i henhold til kravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, eller have mindst tre års godkendt fartstid i søgående skibe
 - 2.3. under den påkrævede fartstid have forrettet mindst seks måneders vagttjeneste på broen under opsyn af skibsføreren eller en kvalificeret officer
 - 2.4. opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet
 - 2.5. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden.

Reglement II/2
Obligatoriske minimumskrav for
erhvervelse af bevis som skibsfører og overstyrmand i skibe
med en bruttotonnage på 500 eller derover

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover

1. Enhver fører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage på 3 000 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have følgende godkendte fartstid i søgående skibe i den egenskab:
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand i mindst 12 måneder
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører i mindst 36 måneder, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand
 - 2.2. have fuldent godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover.

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000

3. Enhver skibsfører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000 skal være i besiddelse af behørigt bevis.

4. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 4.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover
 - 4.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have godkendt fartstid i søgående skibe på mindst 36 måneder i den egenskab, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand
 - 4.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Reglement II/3

Obligatoriske minimumskrav for
erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør og som fører
af skibe med en bruttotonnage under 500

Skibe, der ikke sejler i kystfart

1. Enhver vagthavende navigatør, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover.

2. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for tjeneste som skibsfører på skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Skibe, der sejler i kystfart

Vagthavende navigatør

3. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
4. Enhver, der ansøger om bevis som vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal:
 - 4.1. være mindst 18 år
 - 4.2. have afsluttet:
 - 4.2.1. særlig uddannelse, herunder en passende fartstid i søgående skibe efter myndighedernes krav, eller
 - 4.2.2. godkendt dækstjeneste i søgående skibe i mindst tre år
 - 4.3. opfylde de gældende bestemmelser i reglementerne i kapitel IV med henblik på udførelse af radiotjeneste i henhold til radioreglementet
 - 4.4. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for vagthavende navigatører på skibe med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart.

Skibsfører

5. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
6. Enhver, der ansøger om bevis som skibsfører i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal:
 - 6.1. være mindst 20 år
 - 6.2. have godkendt fartstid på mindst 12 måneder som vagthavende navigatør
 - 6.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for førere af skibe med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart.
7. Undtagelser

Myndighederne kan, såfremt de skønner, at et skibs størrelse og forholdene på dets rejse er således, at anvendelsen af alle kravene i dette reglement og i afsnit A-II/3 i STCW-koden ville være urimelig eller praktisk uigennemførlig, i tilsvarende omfang fritage føreren og vagthavende navigatør i et sådant skib eller klasse af skibe fra at opfylde visse af kravene under hensyntagen til sikkerheden for alle skibe, der sejler i samme farvand.

Reglement II/4
Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse
af bevis som menig, der indgår i brovagten

1. Enhver menig, der indgår i brovagten på et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover, og som ikke er under uddannelse, eller hvis pligter under brovagten er af ufaglært art, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 16 år
 - 2.2. have afsluttet:
 - 2.2.1. godkendt fartstid i søgående skibe med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder godkendt fartstid på mindst to måneder i et søgående skib
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/4 i STCW-koden.
3. Den ved punkt 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til brovagten og skal udføres under direkte opsyn af skibsføreren, den vagthavende navigatør eller en kvalificeret menig.
4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling på dækket, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL III

MASKINAFDELING

Reglement III/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af
bevis som vagthavende maskinofficer i et
bemandet maskinrum eller som tilsynshavende maskinofficer
i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver vagthavende maskinofficer i et bemandet maskinrum eller den tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemandet maskinrum i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet mindst seks måneders fartstid på et søgående skib i maskinafdelingen i henhold til afsnit A-III/1 i STCW-koden, og
 - 2.3. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring på mindst 30 måneder, herunder uddannelse om bord, som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, og som opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/1 i STCW-koden.

Reglement III/2
Obligatoriske minimumskrav for
erhvervelse, af bevis som maskinchef og første maskinmester
i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt
er på 3 000 kW eller derover

1. Enhver maskinchef og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 36 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder som ansvarshavende maskinofficer efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/2 i STCW-koden.

Reglement III/3
Obligatoriske minimumskrav for
erhvervelse af bevis som maskinchef og første maskinmester
i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt
er mellem 750kW og 3 000kW

1. Enhver maskinchef og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på mellem 750kW og 3 000kW skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 24 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/3 i STCW-koden.
3. Enhver maskinofficer, som opfylder betingelserne for at gøre tjeneste som første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000kW eller derover, er berettiget til at gøre tjeneste som maskinchef i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er under 3 000kW, såfremt mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skib er erhvervet som ansvarshavende maskinofficer, og beviset bærer en påtegning om dette.

Reglement III/4

Obligatoriske minimumskrav for
erhvervelse af bevis som menig, der indgår i maskinvagten
i et bemanded maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv
i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver menig, der indgår i maskinvagten eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum på et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750kW eller derover, undtagen menige under uddannelse og menige, hvis pligter er af ufaglært art, skal være i besiddelse af behørigt bevis til at udføre disse hverv.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 16 år
 - 2.2. have afsluttet:
 - 2.2.1. godkendt fartstjeneste med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder tjeneste på mindst to måneder i et søgående skib
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/4 i STCW-koden.
3. Den ved punkt 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til maskinvagten, og skal udføres under direkte opsyn af en kvalificeret maskinofficer eller en kvalificeret menig.

4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling i maskinafdelingen, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OG RADIOPERSONEL

Forord

Obligatoriske forskrifter for vagthold ved radiostationer findes i radioreglementet og i SOLAS 74 med ændringer. Forskrifter for vedligeholdelse af radiostationer findes i SOLAS 74 med ændringer samt i de retningslinjer, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation.

Reglement IV/1

Anvendelse

1. Med forbehold af punkt 2 skal bestemmelserne i dette kapitel finde anvendelse på radiopersonellet i et skib, der sejler under det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som foreskrevet i SOLAS 74 med ændringer.
2. Radiopersonel på skibe, som ikke er forpligtet til at opfylde bestemmelserne i GMDSS i kapitel IV i SOLAS 74, skal ikke opfylde bestemmelserne i dette kapitel. Radiopersonel på disse skibe skal dog overholde radioreglementet. Myndighederne skal sikre, at forskriftsmæssige beviser i henhold til radioreglementet udstedes til eller anerkendes for sådant radiopersonel.

Reglement IV/2
Obligatoriske minimumskrav for
erhvervelse af bevis som GMDSS-radiopersonel

1. Enhver person, der har ansvaret for eller udfører radiotjeneste på et skib, der skal deltage i GMDSS, skal være i besiddelse af behørigt GMDSS-certifikat, som er udstedt af eller anerkendt af myndighederne i henhold til bestemmelserne i radioreglementet.
2. Enhver, der ansøger om bevis i henhold til dette reglement til tjeneste i et skib, der i henhold til SOLAS 74 med ændringer skal være udstyret med radioinstallation, skal:
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A/IV-2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÆRLIGE UDDANNELSESKRAV TIL PERSONEL I SÆRLIGE TYPER SKIBE

Reglement V/1
Obligatoriske minimumskrav vedrørende
uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer og menige i tankskibe

1. Officerer og menige, som pålægges særlige hverv og ansvar i forbindelse med ladning og lastbehandlingsudstyr i tankskibe, skal have gennemført et godkendt landbaseret brandslukningskursus samt den i henhold til reglement VI/1 påkrævede uddannelse og skal have afsluttet:

- 1.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs i tankskibe med henblik på at opnå tilstrækkeligt kendskab til sikker driftspraksis, eller
- 1.2. et godkendt orienteringskursus om tankskibe omfattende mindst den undervisningsplan for dette emne, der findes i afsnit A-V/1 i STCW-koden.

Myndighederne kan eventuelt acceptere en fartstid under opsyn, som er kortere end i punkt 1.1, forudsat at:

- 1.3. den accepterede periode er på mindst en måned
 - 1.4. tankskibet har en bruttotonnage på under 3 000
 - 1.5. varigheden af hver rejse, som tankskibe foretager i løbet af perioden, ikke er på over 72 timer
 - 1.6. tankskibets driftsforhold, antallet af rejser og losnings- og lastningsoperationer i perioden muliggør opnåelse af samme viden og erfaring.
2. Fører, maskinchef, overstyrmand, første maskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning og kontrol med lasten i transit eller håndtering af lasten skal ud over opfyldelse af kravene i punkt 1.1 og 1.2 have:
 - 2.1. tilstrækkelig erfaring med deres pligter om bord på det tankskib, de gør tjeneste på
 - 2.2. gennemgået et godkendt, specialiseret uddannelsesprogram, som mindst omfatter de emner i afsnit A-V/1 i STCW-koden, som er relevante for de tankskibe, der gør tjeneste på, hvad enten det drejer sig om olietankskibe, kemikalietankskibe eller gastankskibe.

3. Indtil to år efter ikrafttrædelsen af STCW-konventionen i en medlemsstat vil en søfarende kunne anses for at have opfyldt kravene i punkt 2.2, hvis han har gjort tjeneste i en relevant stilling om bord på den pågældende type tankskib i et tidsrum af mindst et år inden for de forudgående fem år.
4. Myndighederne skal sikre, at der udstedes et behørigt bevis til skibsførere og officerer, som er kvalificerede i henhold til punkt 1 og 2, eller at et eksisterende bevis påtegnes forskriftsmæssigt. Der udstedes bevis til enhver menig, der er kvalificeret hertil.

Reglement V/2

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på ro-ro-passagerskibe i indenrigsfart.
2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på ro-ro-passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.

3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hver femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.
4. Skibsførere, officerer og andet personale, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i "crowd management" som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 1, i STCW-koden.
5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 2, i STCW-koden.
6. Personale, som direkte betjener passagerer i passagerområderne om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 3, i STCW-koden.
7. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskeimestre og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, for losning, lastning eller sikring af lasten, eller for lukning af åbninger i skroget om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed, lastsikkerhed og skrogintegritet som specificeret i afsnit AV-V/2,stk. 4, i STCW-koden.

8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskeimestre og enhver person, der har ansvaret for passageres sikkerhed i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring ("crisis management") og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 5, i STCW-koden.
9. Administrationen skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

Reglement V/3

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på andre passagerskibe end ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på andre passagerskibe end ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på passagerskibe i indenrigsfart.
2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.

3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hver femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.
4. Personel, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i "crowd management" som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 1, i STCW-koden.
5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 2, i STCW-koden.
6. Personale, som direkte betjener passagerer i passagerområderne om bord på passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 3, i STCW-koden.
7. Skibsførere, overstyrmænd og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 4, i STCW-koden.

8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskeimestre og enhver person, der har ansvaret for passageres sikkerhed i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring ("crisis management") og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 5, i STCW-koden.
9. Myndighederne skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen, og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

KAPITEL VI

NØDSITUATIONER, SIKKERHED PÅ ARBEJDSPLADSEN, SYGDOMSBEHANDLING OG OVERLEVELSESFUNKTIONER

Reglement VI/1

Obligatoriske minimumskrav for orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse og instruktion for alle søfarende

Søfarende skal modtage orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse eller instruktion i henhold til afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal opfylde de forskriftsmæssige uddannelses- og kvalifikationskrav.

Reglement VI/2
Obligatoriske minimumskrav for udstedelse af
duelighedsbevis i betjening af redningsflåder,
redningsbåde, MOB-både og "fast rescue boats" (FRB)

1. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra "fast rescue boats" (FRB), skal:
 - 1.1. være mindst 18 år
 - 1.2. have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe eller have deltaget i et godkendt uddannelseskursus og have mindst seks måneders godkendt fartstid i søgående skibe, og
 - 1.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i STCW-koden.
2. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af hurtige redningsbåde, skal:
 - 2.1. være i besiddelse af duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra "fast rescue boats"
 - 2.2. have deltaget i et godkendt uddannelseskursus, og
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af "fast rescue boats" i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 5-8, i STCW-koden.

Reglement VI/3
Obligatoriske minimumskrav for
avanceret uddannelse i brandbekæmpelse

1. Søfarende, der er udpeget til at tilrettelægge brandbekæmpelsesoperationer, skal med positivt resultat have gennemført avanceret uddannelse i brandbekæmpelsesteknikker med særlig vægt på tilrettelæggelse, taktik og ordregivning i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/3 i STCW-koden, og de skal opfylde de heri specificerede uddannelses- og kvalifikationskrav.
2. Hvis avanceret uddannelse i brandbekæmpelse ikke er omfattet af kravene for udstedelse af det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller andet skriftligt vidnesbyrd, der viser, at indehaveren har deltaget i et avanceret kursus i brandbekæmpelse.

Reglement VI/4
Obligatoriske minimumskrav til
førstehjælp og sygdomsbehandling

1. Søfarende, der er udpeget til at give førstehjælp om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i førstehjælp som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3, i STCW-koden.
2. Søfarende, der er udpeget til at tage sig af sygdomsbehandling om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i sygdomsbehandling om bord som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 4, 5 og 6, i STCW-koden.
3. Hvis uddannelse i førstehjælp eller sygdomsbehandling ikke indgår i kravene for udstedelse af det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller skriftligt vidnesbyrd, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i førstehjælp eller i sygdomsbehandling.

KAPITEL VII

UDSTEDELSE AF ALTERNATIVE BEVISER

Reglement VII/1

Udstedelse af alternative beviser

1. Uanset kravene for udstedelse af beviser i kapitel II og III i dette bilag kan medlemsstaterne vælge at udstede eller tillade udstedelse af andre beviser end de i disse kapitler nævnte, forudsat at:
 - 1.1. de funktioner og ansvarsniveauer, beviserne og påtegningerne gælder for, vælges fra og er identiske med funktioner og ansvarsniveauer i afsnit A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 i STCW-koden
 - 1.2. ansøgerne har gennemført godkendt uddannelse og opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i de relevante afsnit i STCW-koden og i afsnit A-VII/1 i koden for de funktioner og niveauer, der står i beviserne og påtegningerne
 - 1.3. ansøgerne har gennemført godkendt fartstid i søgående skibe svarende til udførelse af de funktioner og de niveauer, der fremgår af beviset. Varigheden af fartstiden til søs skal mindst svare til varigheden af fartstiden til søs i kapitel II og III i dette bilag. Fartstiden til søs skal dog mindst være som krævet i afsnit A-VII/2 i STCW-koden

- 1.4. ansøgere, som skal foretage navigation på operationelt niveau, skal opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet
- 1.5. beviserne udstedes i henhold til kravene i artikel 11 og bestemmelserne i kapitel VII i STCW-koden.
2. Intet bevis skal udstedes i henhold til dette kapitel medmindre medlemsstaten har meddelt Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til STCW-koden.

Reglement VII/2

Udstedelse af beviser til søfarende

Enhver søfarende, som udfører en funktion eller en gruppe funktioner som specificeret i tabel A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tabel A-III/1, A-III/2 eller A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

Reglement VII/3

Principper for udstedelse af alternative beviser

1. En medlemsstat, som vælger at udstede eller tillade udstedelse af alternative beviser, skal sikre, at følgende principper overholdes:
 - 1.1. en ordning for alternative beviser må kun indføres, hvis den sikrer sikkerhed til søs og forureningsforebyggelse mindst svarende til de øvrige kapitler

- 1.2. enhver ordning for alternative beviser skal sikre, at disse beviser er indbyrdes udskiftelige med beviser udstedt i henhold til de andre kapitler.
 2. Udskiftelighedsprincippet i punkt 1 skal sikre:
 - 2.1. at søfarende, der har modtaget bevis i henhold til ordningerne i kapitel II og/eller III, og søfarende, som har modtaget bevis i henhold til kapitel VII, kan arbejde på skibe, som har en traditionel ordning eller en anden ordning om bord
 - 2.2. at søfarende ikke uddannes med henblik på specifikke ordninger om bord således, at de ikke er i stand til at bruge deres færdigheder andetsteds.
 3. Når et bevis udstedes i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, skal der tages hensyn til følgende principper:
 - 3.1. udstedelse af alternative beviser må ikke som sådan anvendes til at:
 - 3.1.1. reducere antallet af besætningsmedlemmer om bord
 - 3.1.2. sænke fagets niveau eller gøre søfarende "mindre faglærte"
 - 3.1.3. berettige, at en og samme bevisindehaver pålægges kombineret maskin- og dæksvagt på en og samme vagt
 - 3.2. den person, der fører kommandoen, er skibsføreren; skibsførerens og andres retsstilling og beføjelser må ikke påvirkes negativt ved indførelse af en ordning for alternative beviser.
 4. Principperne i punkt 1 og 2 skal sikre, at både dæks- og maskinofficerer bibeholder deres kompetence.
-

BILAG II

KRITERIER FOR ANERKENDELSE AF
TREDJELANDE, DER HAR UdstEDT ET BEVIS,
ELLER UNDER HVIS MYNDIGHED ET BEVIS ER UdstEDT,
SOM ANFØRT I ARTIKEL 19, STK. 2

1. Tredjelandet skal være part i STCW-konventionen.
2. IMO's Maritime Sikkerhedskomiteé skal have fastslået, at tredjelandet har vist, at det har givet fuld virkning til bestemmelserne i STCW-konventionen.
3. Kommissionen bistået af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og i påkommende fald med deltagelse af de berørte medlemsstater skal ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, have konstateret, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringssystem i henhold til kravene i reglement I/8 i STCW-konventionen.
4. Medlemsstaten er ved at forhandle en aftale med den pågældende medlemsstat om, at der straks vil blive givet meddelelse om enhver vigtig ændring vedrørende uddannelse og bevisudstedelse, der foretages i overensstemmelse med STCW-konventionen.

5. Medlemsstaten har indført foranstaltninger for at sikre, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på ledelsesniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af medlemsstatens søfartslovgivning, som er relevant for de arbejdsopgaver, de har ret til at udføre.
6. Hvis en medlemsstat ønsker at supplere overholdelsesvurderingen for et tredjeland ved at vurdere bestemte søfartsskoler, sker dette i henhold til bestemmelserne i afsnit A-I/6 i STCW-koden.

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer
(jf. artikel 32)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2001/25/EF
(EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2002/84/EF
(EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2003/103/EF
(EUT L 326 af 13.12.2003, s. 28)

Kommissionens direktiv 2005/23/EF
(EUT L 62 af 9.3.2005, s. 14)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2005/45/EF
(EUT L 255 af 30.9.2005, s. 160)

udelukkende artikel 11

udelukkende artikel 4

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 32)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2002/84/EF	23. november 2003
2003/103/EF	14. maj 2005
2005/23/EF	29. september 2005
2005/45/EF	20. oktober 2007

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2001/25/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, første til fjerde led	Artikel 2, litra a) til d)
Artikel 3 til 7	Artikel 3 til 7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1, indledning	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 9, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, litra a) og b)
Artikel 9, stk. 1, litra c), første punktum	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, litra c)
Artikel 9, stk. 1, litra c), andet punktum	Artikel 10, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 1, litra d)	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, litra d)
Artikel 9, stk. 2 og 3	Artikel 10, stk. 2 og 3
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16

Artikel 16, stk. 1, indledning	Artikel 17, stk. 1, indledning
Artikel 16, stk. 1, første til fjerde led	Artikel 17, stk. 1, litra a) til d)
Artikel 16, stk. 2, indledning	Artikel 17, stk. 2, indledning
Artikel 16, stk. 2, litra a), nr. 1 og 2	Artikel 17, stk. 2, litra a), nr. i) og ii)
Artikel 16, stk. 2, litra b) og c)	Artikel 17, stk. 2, litra b) og c)
Artikel 16, stk. 2, litra d), nr. 1 og 2	Artikel 17, stk. 2, litra d), nr. i) og ii)
Artikel 16, stk. 2, litra d), nr. 3, i) og ii)	Artikel 17, stk. 2, litra d), nr. iii), første og andet led
Artikel 16, stk. 2, litra e)	Artikel 17, stk. 2, litra e)
Artikel 16, stk. 2, litra f), nr. 1 til 5	Artikel 17, stk. 2, litra f), nr. i) til v)
Artikel 16, stk. 2, litra g)	Artikel 17, stk. 2, litra g)
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18, stk. 1 og 2	-
Artikel 18, stk. 3, indledning	Artikel 19, stk. 1
Artikel 18, stk. 3, litra a)	Artikel 19, stk. 2
Artikel 18, stk. 3, litra b)	Artikel 19, stk. 3, første afsnit
Artikel 18, stk. 3, litra c)	Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 18, stk. 3, litra d)	Artikel 19, stk. 4
Artikel 18, stk. 3, litra e)	Artikel 19, stk. 5
Artikel 18, stk. 3, litra f)	Artikel 19, stk. 6
Artikel 18, stk. 4	Artikel 19, stk. 7
Artikel 18a, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 20, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 18a, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 20, stk. 2, første og andet afsnit

Artikel 18a, stk. 3 til 5	Artikel 20, stk. 3 til 5
Artikel 18a, stk. 6, første og andet punktum	Artikel 20, stk. 6, første og andet afsnit
Artikel 18a, stk. 7	Artikel 20, stk. 7
Artikel 18b	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20, stk. 1, indledning	Artikel 23, stk. 1, indledning
Artikel 20, stk. 1, første og andet led	Artikel 23, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 20, stk. 2, indledning	Artikel 23, stk. 2, indledning
Artikel 20, stk. 2, første til sjette led	Artikel 23, stk. 2, litra a) til f)
Artikel 20, stk. 3	Artikel 23, stk. 3
Artikel 21	Artikel 24
Artikel 21a	Artikel 25
-	Artikel 26, stk. 1
Artikel 21b, første punktum	Artikel 26, stk. 2, første afsnit
Artikel 21b, første punktum	Artikel 26, stk. 2, andet afsnit
Artikel 22, stk. 1, første punktum	Artikel 27, stk. 1, første afsnit
Artikel 22, stk. 1, andet punktum	Artikel 27, stk. 1, andet afsnit
Artikel 22, stk. 3 og 4	Artikel 27, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 23, stk. 1 og 2	Artikel 27, stk. 2 og 3
-	Artikel 28, stk. 1 og 2
	Artikel 28, stk. 3

Artikel 23, stk. 3	-
Artikel 24, stk. 1 og 2	-
Artikel 24, stk. 3, nr. 1 og 2	Artikel 29, litra a) og b)
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26, første punktum	Artikel 31, første afsnit
Artikel 26, andet punktum	Artikel 31, andet afsnit
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 33
Artikel 29	Artikel 34
Bilag I og II	Bilag I og II
Bilag III	-
Bilag IV	-
-	Bilag III
-	Bilag IV